

Robert Surcouf

Contributed by Cselle Miklós

2014. September 26. Friday 11:10

Last Updated 2014. September 26. Friday 20:57

There are no translations availableEgy kevésbé ismert francia tengerész a napóleoni időkben: Robert Surcouf

Robert Surcouf (1773. december 12. – 1827. július 8.) francia rabszolgakereskedő, csorsaire (privateer) volt, aki az Indiai Óceánon tevékenykedett 1789 és 1801, valamint 1807 és 1808 között. Ezen idő alatt több mint 40 hajóztársaságot megalapozva vagyonárta, amit hajótulajdonosként és kereskedőként a korszakban továbbfejlesztett.

Surcouf matrózsként, majd tisztként kezdte a pályafutását az Aurore, a Courrier de l'Afrique és a Navigateur rabszolgahajónkon. Először a hajóskapitányi rangot, és mikor 1793-ban a Nemzeti Konvent betiltotta a rabszolgakereskedelmet, a Créole nevű hajó kapitányaként kezdett dolgozni. Később az örmilie kapitánya lett, ezekkel hajóval kezdte csorsaire pályafutását - annak ellenére, hogy akkor még nem rendelkezett megbízhatóval. Leginkább brit hajókat támadott meg és ejtett zsákmányul, hárssal a Triton nevű angol-kelet-indiai kereskedőhajó (East Indiaman) elfogása. Ezután visszatért Isle de France-ra (Mauritius), ahol a zsákmányolt hajókat a kormányszálló felváltotta. Ekkor visszatért Franciaországba, ahol sikerült kifizettetnie a kormánnyal a zsákmányt az országért.

Visszatérve az Indiai Óceánra, Surcouf a Clarisse és a Confiance hajón parancsnokolt, ezekkel fosztogatta a brit, amerikai és portugál kereskedőket. Ezen időszakában hárssal a Kent nevű angol-kelet-indiai (East Indiaman) kereskedőhajó elfogása 1800. október 7-én. Ásra visszatért Franciaországba, ahol kitüntették a Becsületrenddel (Legion d'Honneur), ezután letelepedett mint hajótulajdonos.

Surcouf még tett egy rövid észak-amerikai expedíciót az Indiai Óceánra a megrendelt gyártott Revenant kapitányként, visszatért Franciaországba. Itt csorsaire hajókat és kereskedőhajókat a csorsaire szerelt fel. Ezek a csorsaire hajók sikeres ékbeszerés, kártutakat tettek az Indiai Óceánra, viszont katasztrófilisan tevékenykedtek az Angol csatornában (Manche csatorna). Egyetlen kivétel ez alól a Renard kápezett, amelyik 1812. szeptember 9-én legyőzte a HMS Alpheat. A Bourbon-restauráció után Surcouf halász és kereskedő expedíciót szervezett Terre-Neuve (Ásfoundland) kártutására és hatalmas vagyont szerzett. 1827-ben hunyt el, Saint-Malo temetőjében helyezték nyugalomra.

Ifjúsága

Robert Surcouf 1773. december 12-én született Saint-Malo-ban, hajótulajdonos családban. Apja, Charles-Ange Surcouf de Boisgris annak a Robert Surcouf de Maisonneuve-nek volt az unokája, aki az Aimable csorsaire hajó parancsnoka volt XIV. Lajos alatt. Anyai ágon Robert távoli rokona volt René Duguay-Trouin-nek (egy máj, máltatlanul elfeledett nagy francia tengerésznek). Mikor a szüleik elköltözték a Dinan-i papneveldébe, megszállt és tizenhárom évesen elszegődött a Héron nevű kereskedőhajóra, amelyik Saint-Malo és Cadix között bonyolított forgalmat.

1789. március 3-án kintentesként jelentkezett az Aurore rabszolgahajóra, amelyik Tardivet kapitány parancsnoksága alatt az Indiai Óceánra indult. Pondicherry-nél csapatokat hajóztak be Isle de France csatlóllomjával. Kévetkezésképpen a rabszolgák után indulva a Jérémy-nél foka felé, az Aurore elhagyta a Mozambiki csatornában, 400 lelincolt fekete rabszolgával a hajófenékekben. Tardivet kapitány 1790. októberben kibővelte a portugál San Anoiné-t Port-Louis felé, de az időjárás Szumátrába kényszerítette őket, így csak 1790 végén jutottak Port-Louisba, mégpedig Pondicherry fegyarmatán át. Surcouf-ot tisztként besorozták a Courrier de l'Afrique nevű rabszolgahajóra, amely Mozambikba korszakos indulni Garnier kapitány parancsnoksága alatt, Tardivet kapitány azonban átvette a fiatal tisztet hadnagynak a hajójára, a Revanche-ra. Ezen a hajón Surcouf több utazást tett Madagaszkár kártutására.

Ezek után Surcouf-ot besorozták kormánnyosnak a Francia Királyi Flotta 20. zászlós Bienvenue nevű flutára (flute, fleute), Haumont tengerész hadnagy parancsnoksága alá. 1792. január 2-án érkeztek meg Lorient-be, ahol szembesültek a később a Francia Forradalomhoz vezető politikai változásokkal.

Hat nap után Surcouf hadnagyként szegődött a Navigateur rabszolgahajóra, Lejoliff kapitány alá. 1792. augusztus 27-én indultak Mozambikba, onnan pedig Isle de France-ra, ahol megérkezésekkor értesültek a Francia Forradalmi háború (1792-1802, az Első Francia Kéztársaság háborúja a királyi monarchia szétválásával, lezárja az Anjou béké, folytatása a Napóleoni háború 1803-1815) kitörtéséről. A 40 zászlós Cybele fregatt felzetén zászlószt a francia flotta 1794. október 22-i akciójában, mikor sikeresen ártották Isle de France brit blokádját, elkergették a brit hadihajókat, néhány napon belül lehetőséget a szabad hajózást és ezáltal elkerülvén a fenyegetés ellenében ekkor esett át a zkeresztságen.

Megszerezvén a kapitányi rangot, Surcouf átvette a 4 zászlós Créole rabszolgakereskedő brigg parancsnokságát. 1794. július 3-án hagyta el Isle de France kikötését Afrika és Madagaszkár irányában, ahol folytatta a rabszolgakereskedést annak ellenére, hogy a Nemzeti Konvent és az Ile Bourbon (Réunion) szigeti Kéztársaság is egyértelműen megtiltotta azt. Visszatérőse után a Kéztársasági Bizottság a győzelem átvizsgálásuk a hajóztársaság rabszolgakereskedésére utaló jeleket keresve, de Surcouf idejében eladta a rabszolgákat, így nem találtak semmit.

Az örmilie őtja és a Triton elfogása

1795 tavaszán Surcouf átvette a Malroux és Levaillant által felszerelt 180 tonnás 4 zászlós Modeste csorsaire száner parancsnokságát, 32 fős legénységgel, amelyet átnevezett örmilie-nek. Malartic győzelem megtagadta a csorsaire megbízhatóval kiállítását és parancsot adott Surcouf-nak, hogy a Seychelle szigetéről hozzon teknősöket a lelemként Isle de France-ra.

Az 1795. szeptember 3.-án hagyta el a kikötőt egy ázcongná de navigation birtokában, ami felhatalmazta az ánvádelemre, de nem engedélyezte a zsákmánynejtást. A Sainte Anne szigeteken kőtot nagymóret brit hajás vett a ldázzábe, de áccijel a zátonyok kázzátt ájthajászva lerázta áket.

Surcouf ekkor elhatározta, hogy a Mergui szigettengerre (archipelagosz) hajászik egy rakomány rizs behajászásra. Ástkázzben, 1795. december 8.-án a Gangesz deltája elátt elfogta corsaire páilyafutása elsá hajásjait, a faáruval rakott Penguin-t, amelyet Páoru hadnagy parancsnoksága alatt kisszáimá legánysággel elkáldátt Isle de France-ra. A Gangesz deltájában hajászva, 1796. január 19.-én talájközött a Cartier kalauzhajásval (pilot ship), amelyik kőtot kereskedáhajás, a Russel-t ács a Sambolasse-t kásáorte a deltán keresztá. Surcouf megtámadta ács elfogta mindhá hajás, majd ájthelyezte az áomilie náogy áigyáájit ács a parancsnokságot a Cartier-ra, amelyet ájtnvezett Hasard-nak. A elfogott kereskedáhajás, amelyek rizset száillá-tottak, az áomilie-vel egyátt minimális legánysággel Croizet hadnagy parancsnoksága alatt elkáldte Isle de France-ra. A Hasard-on alig 22 fá's legányságe maradt.

Január 28.-án áccijel elfogta a 12 áigyás Diana-t, amelyen 6 000 zsák rizset talájtak. A kázzvetkezá napon talájközött a Triton indiaman-nel, amelynek 26 darab 12 fontos áigyása volt ács 150 fá's legánysággel hajászott. Surcouf nagy tájvolságbá utájna indult, majd kázzzelebb áorve felismerte a nyomasztás tálerát, mácgis a támadás ács megcsájklyáj mellett dántátt. Brit lobogás alatt kázzzeledett a Triton-hoz, kázzben fellelkesá-tette 26 emberáot, majd az utolsá pillanatban felvonta a francia lobogás ács heves tájmadájist indá-tott. Az ezt kázzvetá 45 perces kázzdelem során elesett a Triton parancsnoka, Burnycat kapitány, az elsá tiszt Picket, valamint 10 matrász, további 5 sályosan megsárált, a tábbiek pedig megadájk magukat (133-an 27-nek!!). Surcouf a foglyokat ájtkáldte a Diana fedázzzetáre, amelyet aztán 30 000 rópia vájtságdá-j fejáben elengedett.

Surcouf a zsákmányolt hajákkal 1796. március 10.-én táort vissza Isle de France-ra. Mivel az áomilie-t eredetileg inkájb kereskedáhajásnak szerelták fel, semmint corsaire hajásnak, a ázzzsákmánybá-rásájgá (szás szerinti fordá-tás, angol Prize court, a corsaire-ek ájltal elfoglalt hajás elfogása kázzrálmányneinek tázzrványes vagy tázzrványtelen voltáit eldázz tázzrványesáok vagy ájár egyetlen szemály, pl. a kormányzás) elkobozta a zsákmányt ács eladta az ájllam hasznáira, hajás elfogásáit tázzrványesnek á-tálte. Surcouf ekkor visszatáort Franciaországba, hogy visszaányelje a zsákmányrászáot. Váogá 1797. szeptember 3.-án a kormányzat megá-tált neki 660 000 frankot, amibá l viszont cs 80 000-et kapott kázzhez.

A Clarisse utazása

Miután 14 hánapot tázztt Párizsban, 1798 elején Surcouf ájtvette a Clarisse corsaire brig parancsnokságit. Ez egy 14 áigyás hajás volt, 4 darab 12 fontos ács 10 darab 8 fontos áigyával, 120 fá's legánysággel. 1798. februárban hagyta Paimboeuf-i hajásáopá-tá, ezáttal egy áorványes corsaire megbá-zálevá birtokában. Az Isle de France felá vezetá, áldázzábe vett egy brit rabszolgahajás, amelyik elmenekált, miután ellátte a Clarisse eláájrbocájnak sudaráit (foremast tops). Kásább, a Járemánysáog fokájtá dáire Surcouf elfogott egy brit brigget, amelyik a figyelmeztéá ázzvássre meg magáit. Erre ájtkáldátt egy kis látszáimá legányságet Dujardin kapitány parancsnoksága alatt, majd december 5.-án megáorkeztek La Ráunion-ra.

1799 elején Surcouf elvitorlázott Szumátráira, ahol Susoh kikötőjében kőtot 20 áigyás kereskedáhajás talájt amint á borsot rakodtak. A Clarisse a kázzzelákkben horgonyzott le ács tázzzet nyitott, miután Surcouf elkáldte áccsáot, Nicolas-t 20 emberrel csánakokon, hogy kerálje meg a nagyobb hajás ács tájmadja meg, má-g á a Clarisse-szal a másik oldalrá tájmadott. A kőtot oldalrá egyszerre megtámadott hajás legányságe 30 perces kázzdelem után megadta magá. A másik hajás elváigta a horgonykázzteit ács menekálni prábáilt, de a csánakok lerohantájk ács ellenáillás náóká 1/2 elfoglaltájk, mivel a legányságánek legnagyobb rásze a parton volt. Surcouf jányusban táort vissza Isle de France-ra a zsákmányval.

A Clarisse augusztus 16.-án futott ki Isle de France-rá La Ráunion felá, Malartic ágyvivá jelentáseit vitte a kormányzásnak. Innen Jáváira hajászott vizáot, ahová szeptember 27.-én áorkezett meg. Oktáber 1.-én elfogott egy d kereskedáhajás, amelyet Fonroc hadnagy parancsnoksága alatt elkáldátt Isle de France-ra; november 4.-én elfogta a portugál Nostra Signora de la Conception-t, amely 116 000 piaszt száillá-tott; 6.-án elfogott egy brit sászájllá-tás; 11.-én pedig a 20 áigyás Auspicious-t, amelynek a fedázzzetáon 1 032 580 frank áortáoká rakományt zsákmányoltak. December 10.-én Mergui felá indult áccilelemáort ács hogy a foglyokat szabadon eressze. Ástkázzben talájközött a francia Malartic corsaire hajásval, amelyen Jean Dutertre parancsnokolt. Nem sokkal ezután a kőtot hajás belefutott a 38 áigyás HMS Sybille fregattba, amely áldázzábe vette a franciákat. Surcoufnak áogy sikerált megsázzknie, hogy kidobott a hajásbá nyolc áigyás ács egyáob felszerelási tájrgyakat.

1800. január 1.-én a Clarisse elfogott egy nagy kereskedáhajás, a brit James-t, ami rizzsel volt megrakva. Január 3.-án ácszleltek kőtot amerikai 16 karrándos hajás, amelyek csatasorban haladtak. Bájr a Clarisse-rá nagyon hiájnyzott az a kidobott nyolc áigyás, Surcouf mácgis harcba szállt. Megcsájklyáztájk a hájtu haladás Louisa-t, kázzben folyamatosan látt a másik hajás, a Mercury-t, amelyik megprábjáilt a Louisa segá-tsáogáre sietni. Nicolas Surcouf vezetácsáovel a 30 fá's tájmadás csapat ájtugráilt a Louisa fedázzzetáre, kázzben a Mercury elmenekált. A Clarisse nem tudta áldázzábe venni mert az átkázzzáoskor letázzrt az orrájrboca. Az elfoglalt Louisa kapitányi tisztáot Nicolas Surcouf kapta meg.

A javá-tások elváogzáse után a Clarisse folytatta áotjáit, melynek során máog elfogta a Catherine, a Haderbux, az Anna Maria, a Nostra Signora de la Cruz, a Louis, a Janna, a Notre Dame de Bon Succás ács az Albion nevá hajáskat. 1800. február elején táort vissza Isle de France-ra.

A Confiance áotja ács a Kent elfogása

Surcouf 1800. májusában vette áit a 18 áigyás gyors brig, a Bordeaux-i Confiance parancsnokságit. Erre a parancsnoki posztra elázá leg Dutertre kapitányval egyátt pájlyáztak, a versengásá k májr-májr pájrbajig fajult. Malartic ágyvivá'nek kellett kázzzbeláopnie, á azzal áorvelt, hogy egy ilyen ájsszecsapás ázzegy angol gyázelemá lenne. Ekkor

be matrásznak Ambroise Louis Garneray festés, aki káoszabb Surcouf átletrajára lett (az á' alkotása a lentebb látható Confiance elfogja a Kentet cA-mA± festmény).

1800. Áprilisban a Confiance a Szunda szorosban hajászott, ahol elfogott egy amerikai hajás, ezután elhagyta a szoros, mivel hárek szerint arrafelől járta a fregatt. Ástban a Seychelle szigetek felől elkerült egy brit sorhajás, az egy fregattot, majd a Bengálii felől vette az irányt.

Szeptember 19.-án a Confiance elfogta a Kalkuttai Prize-ot, amely táz Ájgyőjébből nyolcat a rakterben vitt a stabilitás nvelése végett. A kvetkezé napon a Prize 85 emberrel a fedélzetén elindult Isle de France felől, Surcouf pedig Ga felől vette az irányt, ahol elfogott három kisebb hajás.

1800. október 7.-én Kalkutta közelében, Sand Heads eltt a Confiance Ásszefutott a 824 (egykoraiak szerint 1200 tonnás, 40 Ájgyő Kent East Indiaman-nel, amelyen Robert Rivington kapitány parancsnokolt. A Kent fedélzetén tartózkodott a korábban hajásztáben elpusztult Queen megmentett legénysége, miáltal Ásszesen 437 f - ebből 300 tengerész és katoná - volt a hajás (egykoraiak szerint 120 gyalogos sorkatona is). Surcouf megcsákláza, a francia corsaire-ek megrohanták a fedélzetet, majd tább mint másfél Aárás csata után ellenrzésá k alá hajtották a hajás. A britek vesztesége 14 halott, kztá k a kapitány, és 44 sebesült volt, má-g francia oldalon 5 halott és 10 sebesült volt. Surcouf egy ára szabad rablást engedélyezett az embereinek, Áim ez alatt a náket a kabinjaikban áriztette, Á-gy Áket nem árté semmilyen zaklatás. A foglyok kztátt volt Frederick St. John tábornok és a felesége, Arabella Craven. Surcouf a Confiance első tisztjét, Drieux hadnagyot káldte Ájt a Kent-re parancsnoknak 60 fnyi legénységgel, a foglyokat pedig egy pár nappal később megállított kereskedőhajásra szállíttatta Ájt és elengedte. A Confiance és a novemberben érkeztek meg Port-Louis-ba a Rade des Pavillons-hoz. A Kent elfogása áriási szenzációt keltett, a Brit Admirális pedig dá-jat tázzátt ki Surcouf fejére.

Az Isle de France-ra való visszatárá után a Confiance ážen aventurieré felszerelést kapott (a francia tengerészetnél a hajásokat nevezték Á-gy, amelyeket háborús idákben kereskedelmi hajásoként egyedül, k-sáret nálkáli hajászásra szereltek fel, teljes fegyverzettel és maximális legénységgel, Áim Áruval megrakodva, és amelyek a honi kikötőbe tartottak), 89 fás legénységgel, gyarmati Áruval megrakva indult Franciaország felől. Ástkáztben azárt Surcouf mág pájr hajás, melyek kztá jelentés a portugál Ebre, egy 18 darab 12 fontos karronáddal elláttott, 60 fás legénységgel rendelkező hajás, amelyet 10 000 piaszter váltságdá-j ellenében szabadon bocsájtott, miután kicserélte a fÁjrbocájt Confiance-ával.

A francia partok eltt a Confiance belefutott a brit blokádba és Áldáztá be vette egy fregatt, amelyet Surcouf-nak Ágy sikerült leráznia, hogy egy há-ján minden Ájgyőjéjt, a horgonyokat, a csáknakat, sá az Ájrbocok náhÁjny darabjéit is tengerbe dobatta. Valászá-náleg 1801. Április 13.-án érkezett meg La Rochelle-be.

Franciaországban a tengerészeti miniszter, Truguet megprábláta Surcouf-ot besorozni altisztnek a flottához, Áim Á nem volt hajlandó. Hennequin szerint maga Napóleon ájénlotta fel Surcouf-nak a kapitányi rangot és kát fregatt parancsnoksájt, Áim Á nem akarta elveszá-teni a cselekvési szabadsájt és nem fogadta el a felajánlott rangot. Napóleon mindazonáltal kántette a ážSabre dá™honneuré-rel (a ážDicsásá kardjáé, az 1799-ben alapított á katonai kántés-sorozat része, amelyekkel kiemelkedő haditettek végrehajtásájt ismerték el). A ážLegion dá™H (Becsáletrend, a mai napig a legmagasabb francia kántés) megalap-tása után, mint a ážSabre dá™Honneuré tulajdonosa, automatikusan megkapta azt 1802. május 19.-én.

Saint-Malo-ban, 1801. május 28.-án feleségül vette Marie Blaize-t, aki májr kát Áve volt a menyasszonya, házasságy ideje alatt Ájt gyermeká k száletett. 1805 kárá, az apásáival kztásen, elkezdett corsaire hajásokat felszerelni Saint-Malo-ban, ezek kztá eml-táre málták a Caroline, amely nágy hajás fogott el az Indiai Áceánon Nicolas Surcouf parancsnoksága alatt, a Marsouin, és a Confiance, amely kát hajás zsákmányolt Joseph Potier parancsnoksága alatt.

A Revenant Átja

Á-tá vnyi visszavonult álet után, 1807 elején Surcouf megrendelt egy 18 Ájgyő corsaire hajás, amihez Á maga adta me specifikáciákat. A hajás a Revenant nevet kapta. Március 2.-án futott ki Saint-Malo-ból 192 fás legénységgel Bengália felől. Ástkáztben, március 9.-én elfogta a Liverpool-ból nemrég indult, 16 darab 12 fontos Ájgyővel elláttott Aun brit rabszolgahajás, amelyrál tengerbe dobatta az Ájgyőkat, eláztatta a puskaopt, tánkretette náhÁjny vitorlájjéjt, majd váltságdá-j felében elengedte.

Jánusban érkezett meg Isle de France-ra, Áttárvé a brit blokádot, miután Átkáztben mág elfogott náhÁjny hajás. Á ezután kvetkezé Átja során, amely az utolsó volt, Surcouf elfogott 16 brit hajás, részben azárt, mert a brit hajások hajlamosak voltak bevonni a lobogás, amikor rájáltak, hogy ki az ellenfelük.

Surcouf megáráse Isle de France-ra nem maradt ászreváten: a hivatalos szervek és a lakosság nagy lelkesedéssel fogadták, a kalkuttai brit biztos-társaságok pedig megduplázták a fejére kázzátt vördá-ját, ami Á-gy elárte az érápiájt (lak vagy lakh: dálá zsiái mártákegység, 100 000-et jelent), azaz a 250 000 frankot. Szeptember 3.-án kihaj Bengália felől. Ezen az Átján az alábbi hajásokat fogta el:

- Á Á Á szeptember 25: brit 12 Ájgyő Trafalgar, 10 000 zsák rizzsel, 14 Ájgyő Mangles, 11 000 zsák rizzsel
- Á Á Á szeptember 27: 12 Ájgyő Admiral Applin, 9 500 zsák rizzsel
- Á Á Á október 1: 1 Ájgyő Suzannah, 5 500 zsák rizzsel
- Á Á Á október 19: Success, fáruval rakott, legett
- Á Á Á október 30: 12 Ájgyő Fortune, rakomány nálkáli, elsőlyed
- Á Á Á november 15: az indiai Macaulay
- Á Á Á december 18: brit 10 Ájgyő Sir William Borrough
- Á Á Á december 30: portugál Oriente
- Á Á Á 1808 január 6: arab Jem lab Dim

A zsákmányolt hajókat Surcouf Isle de France-ra káldte, majd január 31.-én Á' maga is visszatért. Surcouf Ájtadta a Revenant parancsnokságát az első tisztjének, Joseph Potier-nek, aki egy rövid út a Portugál Kelet Indiai Társaság 34 égis Conception de San Antonio nevű hajóval tért vissza, amelyet egyhárs harc Ájrájn foglalt 1808. július 4.-én Isle de France kormányzója, Decaen tábornok elrekvírta a Revenant-ot, Ájnevezte Ióna-nak Ás kinevezte parancsnoknak Morice hadnagyot, az első tiszt pedig Albin Roussin tengerész hadnagy lett. Surcouf kemény vitába keveredett Decaen-nel, de végül kénytelen volt lemondani a hajóról. Valószínűleg megvársrolta a Sémillante-ot, amelyet Ájnevezett Charles-ra Ás ezen tért vissza Saint-Malo-ba 1809. február 4.-én.

Késői évek

1809-től Surcouf Ázletemberként másként tovább mint hajótulajdonos, Ás számos corsaire hajót szerelt fel: Auguste, Dorade, Biscayenne, Adolphe, Ás utolsásként a Renard. A britek elfogták az Ásszes, a La Manche csatornára káldt corsaire hajót, kivéve a 14 égis Renard kuttert, ez 1813. szeptember 9.-én legyázte a HMS Alphe-t, egy 10 darab 18 fontos karronáddal rendelkező szónert, amelyik a csata során felrobbant. 1814. januárjában Surcouf-ot ezredesnek nevezték ki a Saint-Malo-i Nemzeti Gárdában. A Éz Száz Nap (Bonaparte visszatérése Elba szigetére) alatt Surcouf a Lágó vezéreként szolgált Ás fenntartotta a rendet. A Waterloo-i csata lemondott Ás kereskedő lett, felszerelt 19 kereskedő hajót Ás Terre-Neuve-vel (Ásfoundland) kereskedett.

Robert Surcouf 1827. július 8.-án hunyt el Áletének 54. évében, katonai tiszteletadásal temették el Saint-Malo temetőjében. A remléken egy földgömb található az Indiai Áceán tórságával Ás egy horgony, sárfelirata (nyersfordításban):

Éz Egy hárs tengerész bevégezte pályafutását,
ÁrÁkre nyugszik sárjában
A tengerészeket megfosztották apjuktól
A szerencsétlenek elvesztették barátságukat

A francia Haditengerészet eddig Át hajót hávtak Surcouf-nak eme nagy tengerész emlékére: egy futórgáz (st. aviso), egy páncélozott cirkáló, egy tengeralattjáró cirkáló (a maga idejében a legnagyobb tengeralattjáró volt), egy konvojás-sáromboló, jelenleg pedig egy lopakodó fregatt (vagy cirkáló?) viseli a Surcouf nevet.

Á

Források:

Marjai Imre: Nagy kalózkönyv

Horia Matei: Ávezredek kalózkönyve

<http://www.merriam-webster.com/dictionary>

http://en.wikipedia.org/wiki/Robert_Surcouf